

РЕШЕНИЕ

№ 9394

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20211110148773 по описа за 2021 година

С исковата молба ищецът “Топлофикация София” АД е предявил кумулативно обективно съединени осъдителни искове срещу А. Б. Бояджиева–Колб, Д. С. А. и С. Г. А., както следва:

- с правно основание **чл. 79 от 33Д** за сумата от **228,58 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к.“Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното ѝ плащане.

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **28,23 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата 228,58 лв. за периода от 15.09.2019 г. до 23.06.2021г.;

-с правно основание **чл. 79 от 33Д** за сумата от **7,28 лв.**– представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намиращ топлоснабден обект – гр. София, ж.к.“Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода 01.06.2018 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното ѝ плащане.

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **1,37 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7,28 лв. за периода 31.07.2018 г. – 23.06.2021 г.

Действително с молба от 06.04.2022г. е отправено искане за изменение на иска чрез увеличаването му, по което липсва произнасяне. Въпреки това съдът е докладвал исковете с

определението си по чл. 140 ГПК в първоначалния им размер, срещу който са се защитавали и ответниците. В първото по делото заседание, проведено на 14.03.2023г. не са били направени възражения по проектодоклада. Ищецът не прави изявление, че поддържа искането за изменение на иска. Поради горното съдът счита, че не е било допуснато изменение на иска, ето защо не дължи произнасяне по увеличения размер, още повече такова произнасяне би било недопустимо. Силата на присъдено нещо на решението не се разпростира до разликата в размера, поради което ищецът не е ограничен и може да предяви друг иск за тези суми.

Ищецът посочва, че между страните е налице действително облигационно отношение, по силата на което ищецът е изпълнил задължението за доставяне на топлинна енергия, а ответникът не е заплащал дължимата цена. Моли иска да бъде уважен и присъдени направените по делото разноски в настоящото производство.

В законоустановения срок е депозиран отговор от Д. А. чрез особения му представител И. С., с който оспорва исковите по основание и размер. Посочва, че не е доказано качеството потребител на топлинна енергия на ответника. Навежда доводи за недоказаност на редица обстоятелства. Моли исковите да бъдат отхвърлени.

В законоустановения срок е депозиран отговор от С. А. чрез особения му представител И. Й., с който оспорва исковите по основание и размер. Счита, че фактурираната стойност надвишава реално потребената, което се дължи на грешка при отчитането. Сочи като недоказани редица обстоятелства, доказването на които намира, че е в тежест на ищеца. Оспорва дължимостта на сумите претендирани за дялово разпределение. Моли исковите да бъдат отхвърлени.

В законоустановения срок е депозиран отговор от А. Бояджиева–Колб чрез особения ☐ представител М. Х., с който оспорва исковите по основание и размер. Счита, че между страните не е възникнало валидно облигационно правоотношение, поради липса на писмен договор. Сочи, че не се дължи лихва, тъй като такава започва да тече от поканата съгласно чл. 86 ЗЗД, каквато ответника не е получавал. Оспорва съдържанието на редица документи представени по делото, твърди, че вземането не е доказано. Оспорва дължимостта на сумите претендирани за дялово разпределение, с доводи за липса на правоотношение между ФДР и ответника. Твърди, че не е бил законно монтиран и сертифициран топломер в абонатната станция. Поддържа, че при разпределението е неправилно приложена нормативната уредба, в резултат на което сумите са неточно изчислени. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Моли исковите да бъдат отхвърлени.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Относно иска с правно основание чл.79 ал.1 от ЗЗД.

Според разпоредбата на чл.153 ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Така съгласно Тълкувателно решение № 2 от 2018 г. по тълк. дело № 2 от 2017 г. на ОСГК на ВКС: Облигационното отношение по доставянето на топлинна енергия за битови нужди може да възникне по два начина – или по силата на закона с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване върху недвижим имот, намиращ се в сграда-етажна собственост, която е присъединена към топлопреносната мрежа (чл. 153, ал. 1 ЗЕ), или по силата на пряко сключен договор между топлопреносното предприятие и облигационния ползвател на топлоснабдения имот.

По делото се установява от Нотариален акт № 74/18.03.2008г., че Люба Михайлова Манолова е вещен ползвател на имота, тъй като си е запазила пожизненото право на ползване върху същия.

От удостоверение за наследници е видно, че Люба Манолова е починала на 10.03.2020г. Процесният период продължава от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. Съгласно действащите за периода общи условия на Топлофикация от 2016г. за клиента възниква задължение за заплащане на потребената за месеца топлинна енергия в края на месеца, за което се издава фактура. Починалите лица не притежават правосубектност и съответно не биха могли да бъдат задължавани по облигационни правоотношения след смъртта си. Тоест, за месеците 03.2020г. и 04.2020г. не са възникнали вземания спрямо починалото лице, а исковете в тази им част следва да бъдат отхвърлени. Видно от таблици на стр. 6 и стр. 8 от СТЕ дължими са: за м.03.2020г. – 84,55 лв., а за м.04.2020г. – 60,50 лв. Видно от таблица на стр. 4 от ССЧЕ дължими за дялово разпределение са: за м.03.2020г. – 1,24 лв. и за м.04.2020г. – 1,24 лв., лихвата върху които е 0,13 лв. Лихвата върху сумите, дължими за потребена топлинна енергия за месеците, изчислена с помощта на лихвен калкулатор на осн. чл. 162 ГПК е 17,64 лв.

Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават.

Наследниците на Люба Манолова, изведени от горепосоченото удостоверение, са: Борис Ризов, Донка Бояджиева, А. Бояджиева– Колб, Бисерка Стефанова, Незабравка Тошева–Дойчева, Д. А., Олег А., С. А., Стоян Стоилов и Мария Бракалова.

На първо място следва да се спомене, че твърдението на ищеца, че Олег А. е извършил отказ от наследството на наследодателя си остава недоказано.

Дългът се разпределя съобразно квотите на наследниците, както следва:

На осн. чл. 8, ал. 4 ЗН когато починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри или техни низходящи, наследяват роднините по съребрена линия до

шеста степен включително. Единственият наследник на Невена Ризова, сестра на майката на починалата, – Борис Ризов наследява нейната **1/5 ид. ч.** Наследниците на Елена Бояджиева наследяват, както следва: Донка Бояджиева, А. Бояджиева– Колб, Бисерка Стефанова и Незабравка Тошева–Дойчева наследяват 1/5 от 1/4 или по **1/20 ид. ч.** Наследниците на Олга А.а - Д. А., Олег А., С. А. наследяват 1/3 от 1/5 или всеки по **1/15 ид. ч.**, Стоян Стоилов наследява **1/5 ид. ч.** и Мария Баракова наследява **1/5 ид.ч.**

Следователно е доказано, че за процесния период ответниците имат качеството на потребител на топлинна енергия относно топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. “Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общите условия от 2002г., публикувани във вестник „Новинар“, бр. от 23.05.2002г., от 2005г. - публикувани „Пари“, бр. от 23.12.2005г., 2008г. – в. „Дневник“, о чл.69 от ОУ от 2014г. в сила от 12.03.2014г., ОУ от 2014г. в сила от 2016г., приложими след 01.07.2016г. без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ /чл.106а ал.2 от ЗЕЕЕ – отм./ т.е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответникът да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл.16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец и физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2 ТЗ. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Следователно между страните са възникнали действителни договорни правоотношения за продажба на топлинна енергия за битови нужди, като съдържанието на този договор е уредено в представените общи условия, утвърдени от КЕВР, които обвързват ответникът дори и без да ги е приел изрично - чл. 150, ал.2, изр.2 ЗЕ и доколкото не се твърди и установява изключението по чл. 150, ал.3 ЗЕ.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация – чл. 30, ал. 1 от ОУ от 2008г., чл.31 т.2 от ОУ от 2014г., идентична и разпоредбата в ОУ от 2016г. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена потребителят-купувач е длъжен да

заплати цената на доставената топлинна енергия.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост. Оттук отоплението на помещенията, респ. доставянето на БГВ до отделните потребители се извършва чрез сградната инсталация, която се състои от вътрешна отоплителна инсталация и от инсталация за подаване на гореща вода. Сградната инсталация, според чл.140, ал.3 от ЗЕ, като съвкупност от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии (§ 1, т.4 от ДР на Наредба №2 за топлоснабдяването, съответно §1, т.3 от ДР към Наредба №16-334 за топлоснабдяването) е обща етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл.139 – чл.148/, Наредба №2 от 28.05.2004 год. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.68 от 03.08-2004 год., отм. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 год. и Наредба №16-334 от 06.04.2007 год. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 год./. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл.142, ал.2 от ЗЕ/, като според чл.145, ал.1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Заклучението по СТЕ установява, че за процесния период ищецът е изпълнил задължението си да доставя топлоенергия до абонатната станция, като въз основа на показателите на топломера в същата и ежемесечните отчети е посочил и количеството доставена топлоенергия в абонатната станция. Оттук отоплението на помещенията, респ. доставянето на БГВ до отделните потребители се извършва чрез сградната инсталация, която се състои от вътрешна отоплителна инсталация и от инсталация за подаване на гореща вода. Сградната инсталация, според чл.140, ал.3 от ЗЕ, като съвкупност от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии (§ 1, т.4 от ДР на Наредба №2 за топлоснабдяването, съответно §1, т.3 от ДР към Наредба №16-334 за топлоснабдяването) е обща етажна собственост. А щом е така, то следва да се приеме, че етажните собственици са длъжни да поддържат тези инсталации в подходящо за експлоатация състояние. По делото са представени доказателства, а и вещото лице по СТЕ констатира, че има свидетелства за метрологични проверки на елементите на топломера, отчитащ доставената ТЕ в абонатната станция, както и на водомерите, ежегодно, като и периодично е извършвана и подмяната им с нови.

Вещото лице по СТЕ в отговора по задача 5 изяснява, че дружеството за дялово

разпределение е извършвало дялово разпределение на доставената до всеки абонат топлинна енергия в края на всеки отоплителен сезон, като е изчислявало точно дължимите суми според методиката съгласно ЗЕ, Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и общите условия на дружеството, действащи през релевантния период.

Съгласно цитираните ОУ купувачът, т.е. потребителят има право на възражения срещу изготвените фактури и отразените в същите стойности на потребената топлинна енергия. По делото няма данни, че ответникът като потребител е възразила срещу отчетените от фирмата за дялово разпределение количества потребена топлинна енергия, респ. че е възразила срещу отразените във фактурите стойности.

От заключението по ССчЕ се установява, че за процесния период има заплащане в размер на 84,55 лв. от страна на ответниците.

Стойността на главницата за потребена ТЕ в имота се установява еднозначно от заключението по СТЕ /където вещото лице въз основа на отчетните единици е извършило самостоятелно изчисляване на цената на енергията/. За процесния период от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. потребената топлинна енергия е в общ размер на 1005,49 лв., а за дялово разпределение в размер на 29,13 лв. Същите следва да бъдат намалени, на първо място сумата от 1005,49 лв. с платеното в размер на 84,55 или до 920,94 лв. и както се посочи по-горе, със сумите 145,05 лв. за топлинна енергия и 2,48 лв. за дялово разпределение или се получава, че общо сумите дължими за имота са: 775,89 лв. за топлинна енергия и 23,65 лв. за дялово разпределение.

Същите следва да се разпределят съгласно дяловете, посочени по-горе, както следва: ответниците Д. А. и С. А. – 1/15 част от задължението или **51,73 лв.** за топлинна енергия и **1,58 лв.** за дялово разпределение;

В отговора на исковата молба на ответника А. Бояджиева– Колб е направено възражение за погасяване на вземанията **по давност**. Другите двама ответници не са въвели такова възражение в срока по чл. 131 ГПК, поради което спрямо техните задължения такова няма да бъде разглеждано.

В ТР № 3/18.05.2012г. е прието, че вземанията за потребената топлинна енергия са такива за периодични плащания, поради което се погасяват с изтичането на тригодишна погасителна давност/ чл.111, б."в" ЗЗД/, като различният размер на всяка месечна вноска не променя периодичния характер на вземането за нея, защото то произтича от повтарящите се еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж т.е. касае за трайно, периодично изпълнение на задължението на потребителите на топлинна енергия.

Исковата молба е подадена на 24.08.2021г., поради което в този момент е прекъснато течението на погасителната давност.

Съдът намира, че момента, от който започва да тече давността за всяка месечна вноски е съобразно чл.114 ал.2 от ЗЗД т.е. от първо число на месеца, следващ този за който е потребена услугата.

С оглед горното дължими за периода от м.08.2018г. до м.04.2020г., за който вземанията не са погасени по давност, е сумата посочена в допуснатите експертизи, а именно – 950,23 лв. за топлинна енергия и 27,70 лв. за дялово разпределение., като от тези суми се приспадат недължимите, както се изясни по-горе – 84,55 лв., платени и 145,05 лв. за топлинна енергия и 2,48 лв. за дялово разпределение, се получава общо 720,63 лв. за топлинна енергия и 25,22 лв. за дялово разпределение. Дължимата от А. Бояджиева– Колб – 1/20 част от задължението е **36,03 лв.** за топлинна енергия и **1,26 лв.** за дялово разпределение.

-

Относно иска с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД.

При неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата съобразно разпоредбите на чл. 84 ал. 1 ЗЗД.

Основателността на претендираната главница обуславя и основателността на акцесорното вземане за мораторната лихва, дължима за времето на забавата, като същата се претдира за период, през който действат ОУ от 2016г.

Претендираната в настоящото производство лихва е за период след 01.07.2016г. т.е. по ОУ от 2016г., в който случай падежа настъпва в 45- дневен срок от изтичане на периода, за който се дължи – това е и момента, в който потребителя изпада в забава за изпълнение на паричното си задължение. Забавата настъпва по силата на общите условия, а не от получаване на съобщението за фактура, както твърди ответника.

В настоящият случай предвид заключението по ССЧЕ и СТЕ обезщетението за забавено изпълнение върху за горепосочения период е в размер на 112,72 лв., а относно лихвата върху възнаграждение за услуга дялово разпределение – 5,51 лв. Като от тези суми следва да се намали лихвата върху главницата за топлинна енергия със сумата от 145,05 лв., изчислена от съда с помощта на лихвен калкулатор на осн. 162 ГПК в размер от 17,64 лв. и лихвата върху главницата за дялово разпределение със сумата от 0,13 лв. съгласно таблица на стр. 4 от ССЧЕ, при което се получава: 95,08 лв.–лихва върху главница за топлинна енергия и 5,38 лв. – лихвата върху главницата за дялово разпределение.

Същите следва да се разпределят съгласно дяловете, посочени по-горе, както следва: ответниците Д. А. и С. А. – 1/15 част от задължението или **6,34 лв.** за топлинна енергия и **0,36 лв.** за дялово разпределение.

По отношение на ответницата А. Бояджиева– Колб предвид заключението по ССЧЕ и СТЕ обезщетението за забавено изпълнение върху за горепосочения период като се отчетат погасените по давност вземания е в размер на 107,41 лв., а относно лихвата върху възнаграждение за услуга дялово разпределение – 5,11 лв. Като от тези суми следва да се намали лихвата върху главницата за топлинна енергия със сумата от 145,05 лв., изчислена от

съда с помощта на лихвен калкулатор на осн. 162 ГПК в размер от 17,64 лв. и лихвата върху главницата за дялово разпределение със сумата от 0,13 лв. съгласно таблица на стр. 4 от ССЧЕ, при което се получава: 89,77 лв.–лихва върху главница за топлинна енергия и 4,98 лв. – лихвата върху главницата за дялово разпределение.

Същите следва да се разпределят съгласно дяловете, посочени по-горе – 1/20 част от задължението или **4,49 лв.** за топлинна енергия и **0,25 лв.** за дялово разпределение.

Относно разноските:

Предявен размер: 265,47 лв.

Уважен размер по отношение на Д. А. и С. А. – 60,01 лв. Отхвърлена част: 205,46 лв.

Уважен размер по отношение на А. Бояджиева–Колб – 42,03 лв. Отхвърлена част: 223,44 лв.

Разноски на ищеца – 600 лв. ДТ, депозити за в.л. 600 лв., депозити за особени представители – 1050 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв. по чл. 25 НЗПП, определен от съда или общо 2350 лв. Разноските за производството следва да се разпределят по равно между ответниците или 1/3 от всеки - по 783,33 лв. Съобразно уважена към отхвърлена част ответниците дължат както следва: Д. А. и С. А. – **177,07 лв.**, а А. Бояджиева–Колб – **124,02 лв.**

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. С. А. с ЕГН: ***** и с адрес: гр. София, кв. Банишора, бл. 22, вх. А, ап. 50, **ДА ЗАПЛАТИ** на **“ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. “Ястребец” №23 Б, както следва:

- на основание **чл. 79 от 33Д** сумата от **51,73 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к.“Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното ☐ плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 51,73 лв. до пълния предявен размер от 228,58 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.86 ал.1 от 33Д** сумата от **6,34 лв.**— представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата 228,58 лв. за периода от 15.09.2019 г. до 23.06.2021г. , като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 6,34 лв. до пълния предявен размер от 28,23 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 79 от 33Д** сумата от **1,58 лв.**— представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден обект – гр. София, ж.к.“Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода 01.06.2018 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното □ плащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1,58 лв. до пълния предявен размер от 7,28 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.86 ал.1 от 33Д** сумата от **0,36 лв.**— представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7,28 лв. за периода 31.07.2018 г. – 23.06.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 0,36 лв. до пълния предявен размер от 1,37 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** разноските по настоящото дело в размер на **177,07 лв.**

ОСЪЖДА С. Г. А. с ЕГН: ***** и с адрес: гр. София, ж.к. Овча Купел, ул. Боряна № 59, ДА ЗАПЛАТИ на **“ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. “Ястребец” №23 Б, както следва:

- на основание **чл. 79 от 33Д** сумата от **51,73 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к.“Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното □ плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 51,73 лв. до пълния предявен размер от 228,58 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.86 ал.1 от 33Д** сумата от **6,34 лв.**— представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата 228,58 лв. за периода от 15.09.2019 г. до 23.06.2021г. , като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 6,34 лв. до пълния предявен размер от 28,23 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **1,58 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден обект – гр. София, ж.к. “Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода 01.06.2018 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното □ плащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1,58 лв. до пълния предявен размер от 7,28 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 86 ал. 1 от ЗЗД** сумата от **0,36 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7,28 лв. за периода 31.07.2018 г. – 23.06.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 0,36 лв. до пълния предявен размер от 1,37 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 78 ал. 1 от ГПК** разноските по настоящото дело в размер на **177,07 лв.**

ОСЪЖДА А. Б. БОЯДЖИЕВА–КОЛБ, с ЕГН: ***** и с адрес: гр. София, общ. Оборище, ул. Васил Друмев № 22, ДА ЗАПЛАТИ на **“ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. “Ястребец” №23 Б, както следва:

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **36,03 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к. “Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното □ плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 36,03 лв. до пълния предявен размер от 228,58 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 86 ал. 1 от ЗЗД** сумата от **4,49 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата 228,58 лв. за периода от 15.09.2019 г. до 23.06.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 4,49 лв. до пълния предявен размер от 28,23 лв., като неоснователен;

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **1,26 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден обект – гр. София, ж.к. “Младост 3“, бл. 313, вх. 4, ет. 9, ап. 64, за периода 01.06.2018 г. – 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху сумата за периода от 24.08.2021 г. до окончателното □ плащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1,26 лв. до пълния предявен размер от 7,28 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **0,25 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7,28 лв. за периода 31.07.2018 г. – 23.06.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 0,25 лв. до пълния предявен размер от **1,37 лв.**, като неоснователен;

- на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** разноските по настоящото дело в размер на **124,02 лв.**

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на „Топлофикация София“ ЕАД - „ТЕХЕМ СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК:130038812, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Проф. Георги Павлов №3.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____